

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 108/2021-31

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], advokátkou, [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 4 P 56/2016 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 4 P 56/2016 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 P 56/2016 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **2 000 eur**, ktoré **je** jej Okresný súd Nové Mesto nad Váhom **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **384,08 eur** a zaplatiť ich jej právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. januára 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 P 56/2016. Sťažovateľka navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať jej finančné zadost'učinenie vo výške 4 000 eur a trovy právneho zastúpenia.
2. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že došlo k porušeniu jej označených práv postupom okresného súdu v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a určenie výživného pre maloleté dieťa, ktoré začalo podaním návrhu sťažovateľky 19. septembra 2016 a do podania ústavnej sťažnosti nebolo vo veci vydané žiadne meritórne rozhodnutie. Okresný súd vo veci nariadil dosiaľ len dve pojednávania a je nečinný. Neúmerná dĺžka napadnutého konania je neospravedlňiteľná a má dopad na psychiku maloletého dieťaťa a najmä na uspokojovanie jeho oprávnených potrieb.
3. Sťažovateľka je presvedčená o tom, že ona sama nijako neprispela k dĺžke predmetného konania. Neodôvodnené prietahy sú spôsobené postupom okresného súdu, ktorý je nečinný a jeho postup je tiež neefektívny.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

4. Okresný súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že „*Súdne konanie začalo dňa 19.09.2016, kedy bol súdu doručený návrh sťažovateľky na zvýšenie výživného na maloletého [REDAKOVANÉ] zo strany jeho otca [REDAKOVANÉ]. Pôvodne vec vybavovala sudkyňa JUDr. Pikalíková, ktorá z dôvodu odchodu do dôchodku ukončila výkon funkcie a vec bola dňa 18.01.2017 náhodným výberom pridelená sudkyňi JUDr. Plaskurovej. Táto vo veci začala konať dňa 20.02.2017, kedy ustanovila maloletému dieťaťu opatrovníka na zastupovanie v konaní a nariadila pojednávanie na 25.09.2017. Súčasne určila náhradný termín pojednávania na 10.01.2018. Vzhľadom na skutočnosť, že otec dieťaťa je občanom Talianska a na území tohto štátu má bydlisko, súčasne uznesením ustanovila sudkyňa prekladateľa a tlmočníka do jazyka talianskeho a naopak a požiadala príslušný súd v Taliansku o výsluch otca dieťaťa, doručenie písomností a vykonanie ďalších dôkazov spolu s prekladom do jazyka talianskeho. Keďže dožiadanie talianskym súdom nebolo vybavené do termínu pojednávania 25.09.2017, toto pojednávanie bolo odročené. Dožiadaný taliansky súd potvrdil prevzatie dožiadania tunajšieho súdu dňa 09.10.2017, avšak dožiadanie ani do určeného náhradného termínu pojednávania dňa 10.01.2018 nevybavil. Preto aj toto pojednávanie bolo odročené. Súd urgoval vybavenie dožiadania dňa 13.11.2018.*

Po oznámení Vašej právnej zástupkyne, že sa otec bude zdržiavať na Slovensku, bolo nariadené pojednávanie na 04.07.2019, na ktorom boli vypočutí účastníci konania, teda obaja rodičia maloletého dieťaťa a vykonané ďalšie dôkazy. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 23.08.2019, pričom právnej zástupkyňi otca bolo uložené zabezpečiť účasť otca na pojednávaní a predložiť potvrdenie zamestnávateľa o jeho príjmoch za roky 2017 - 2019 a doklady preukazujúce jeho výdavky. Dňa 22.08.2019, teda deň pred pojednávaním, došlo písomné vyjadrenie právnej zástupkyne otca maloletého spolu s prílohami, ktoré boli v taliančine. Bolo potrebné zabezpečiť ich preklad a aj z tohto dôvodu bolo pojednávanie odročené. Preklad bol doručený dňa 18.11.2019.

Sťažovateľka [REDAKOVANÉ] podala dňa 07.12.2020 sťažnosť na prieťahy v tomto konaní, ktorú som podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prešetrila a o mojich zisteniach a prijatých opatreniach som sťažovateľku informovala v odpovedi zo dňa 05.01.2021 č. Spr 2053/20. Konštatovala som, že sťažnosť je dôvodná, pretože pri vybavovaní veci došlo k prieťahom, a to opakovane. Jednak v období po začatí konania, kedy mala vec pridelenú na vybavenie pôvodná sudkyňa, ktorá vo veci nekonala. Sudkyňa JUDr. Plaskurová vo veci konala plynulo a bez prieťahov. Priebeh a dĺžku konania však ovplyvnila skutočnosť, že účastníkom konania je cudzí štátny príslušník, žijúci na území iného štátu, ktorý neovláda slovenský jazyk a z tohto dôvodu musel súd opakovane zabezpečiť preloženie listín a písomnosti doručovať prostredníctvom dožiadaného súdu v Taliansku, ktorý bol požiadaný aj o jeho výsluch a vykonanie príslušných dôkazov na zistenie jeho príjmových, osobných a majetkových pomerov. Príslušný súd dožiadanie vybavil až po viac ako roku. Prieťahy som zistila v období po doručení preložených písomností. Boli však spôsobené predovšetkým objektívnymi okolnosťami spočívajúcimi v opakovanej dlhšie trvajúcej práceneschopnosti zákonnej sudkyne. Od marca minulého roku priebeh nielen tohto súdneho konania ovplyvnila pandemická situácia, v dôsledku ktorej boli vládou Slovenskej republiky opakovane prijímané opatrenia a vyhlásenia núdzového stavu v súvislosti so zamedzením šírenia prenosného ochorenia COVID-19. Pretože sa predmetná vec týka výživného na maloleté dieťa, prijala som opatrenie, v rámci ktorého som zákonnú sudkyňu upozornila na prieťahy s tým, že ďalšie vybavovanie veci z hľadiska plynulosti konania sledujem v mesačných intervaloch.“

5. Predsedníčka okresného súdu ďalej poukázala na nadmernú zaťaženosť sudcov a súdnych úradníkov spôsobenú nedostatočným personálnym obsadením súdu už od jeho vzniku v roku 2008, ktorá má podstatný vplyv na rýchlosť vybavenia podaní. Súčasne prejavila ľútosť nad tým, že sudcovia, súdni úradníci a ostatní zamestnanci nemajú vytvorené také podmienky, aby boli schopní zabezpečiť vykonávanie všetkých procesných úkonov a rozhodovanie v jednotlivých veciach v kratších lehotách tak, ako by to zodpovedalo každému súdному konaniu a predovšetkým záujmom účastníkov, strán sporu, ktorých dôvody na strane konajúceho súdu nemusia zaujímať.

II.2. Replika sťažovateľky:

6. Sťažovateľka k vyjadreniu okresného súdu zdôraznila, že prvý úkon v tejto veci bol urobený viac ako po 5 mesiacoch od podania žaloby a prvý termín pojednávania bol nariadený na 25. september 2017, teda viac ako po 12 mesiacoch, pričom aj tento termín bol odročený a prvé pojednávanie sa konalo až 4. júla 2019, teda takmer po troch rokoch od podania návrhu. Okresný

súd vo veci nariadil len dve pojednávania, a to napriek sťažnosti, ktorú sťažovateľka podala konajúcemu súdu. Od podania návrhu okresný súd podľa sťažovateľky nevykonal žiaden relevantný úkon smerujúci k rýchlemu prejednaniu veci, je nečinný, čím porušuje práva sťažovateľky, matky maloletého dieťaťa. U sťažovateľky spôsobujú prietahy v postupe okresného súdu stav právnej neistoty, nechť k zákonom a rezignáciu uplatňovať a brániť akokoľvek a kdekoľvek svoje práva. Podľa sťažovateľky neobstojí ani tvrdenie okresného súdu, že prietahy sú spojené s tým, že účastník konania je občan Talianska, pretože je právne zastúpený advokátkou zo Slovenska, čo výrazne zjednodušuje komunikáciu, doručovanie a pod. Sťažovateľka tiež zastáva názor, že nemôže byť na ťarchu účastníka tá skutočnosť, že okresný súd je súdom dlhodobo poddimenzovaným, taktiež ani tá skutočnosť, že viaceré asistentky súdu odišli na materskú dovolenku. Neúmerná dĺžka napadnutého konania (viac ako 4 roky) má dopad na psychiku sťažovateľky, ale najmä potreby maloletého dieťaťa, ktoré nemôžu byť uspokojované v súlade s jeho oprávnenými záujmami. Povaha veci si preto vyžadovala a vyžaduje mimoriadnu starostlivosť a pozornosť konajúceho súdu, keďže tieto konania majú byť vybavované prednostne.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky smerujúcom proti postupu okresného súdu, ktorým boli podľa nej spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní vedenom okresným súdom o zvýšenie výživného na maloletého.

8. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

9. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

10. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších

predpisov (napr. § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1), ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti už vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovanej veci.

12. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o zvýšenie výživného pre maloleté dieťa nie je po faktickej ani právnej stránke zložitý, ide o štandardnú a stabilnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Pokiaľ ide o skutkovú zložitosť veci, je potrebné prihliadnuť na to, že v napadnutom konaní je odporcom cudzí štátny príslušník (občan Talianskej republiky) a táto okolnosť sama osebe predĺžila, resp. sťažila jednotlivé procesné úkony súdu (zabezpečenie jeho prítomnosti na pojednávaniach, potreba tlmočenia a prekladu listinných dôkazov, vykonanie dôkazu dožiadaným orgánom v Taliansku).

13. Ústavný súd zohľadnil aj predmet sporu a jeho význam pre sťažovateľku a zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť má priamy vplyv na životnú úroveň maloletého (syna sťažovateľky), ide preto o citlivé konanie, v ktorom je potrebné, aby všeobecné súdy pristupovali k zabezpečeniu plynulosti priebehu, efektívnosti a najmä rýchlosti týchto konaní s mimoriadnou zodpovednosťou.

14. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúvanom konaní, ústavný súd zistil, že k predĺženiu konania sťažovateľka žiadnym spôsobom neprispela.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj tretím kritériom, teda postupom okresného súdu v napadnutom konaní. V prvom rade ústavný súd konštatuje, že celkové trvanie konania v čase podania ústavnej sťažnosti (viac ako 4 roky) možno vzhľadom na povahu veci považovať už samo osebe za neprimerané.

16. Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní dospel k záveru, že sa v jeho postupe opakovane vyskytli obdobia nečinnosti, čo konštatovala aj predsedníčka okresného súdu 5. januára 2021 v odpovedi na sťažnosť na prietahy v konaní podanú sťažovateľkou. Predovšetkým bol okresný súd absolútne nečinný v období od podania žaloby (14. septembra 2016) do vydania uznesenia o ustanovení opatrovníka maloletému (20. februára 2017), teda v trvaní piatich mesiacov. Bezprostredne po tom bol okresný súd nečinný do 16. júna 2017, keď bol nariadený prvý termín pojednávania na 25. september 2017 s náhradným termínom 10. januára 2018 a súčasne bola do konania ustanovená prekladateľka a tlmočička z jazyka slovenského do jazyka talianskeho. Pojednávania sa neuskutočnili z dôvodu nevybaveného vykonania dôkazu dožiadaným orgánom v Taliansku, ktorý po urgencii okresného súdu doručil

požadované listiny po viac ako 15 mesiacoch. Tu je však potrebné zohľadniť, že okresný súd vybavenie dožiadania urgoval až v novembri 2018, teda po viac ako roku. Prvé pojednávanie vo veci sa napokon uskutočnilo až 4. júla 2019. V poradí druhé a dosiaľ posledné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 23. augusta 2019, avšak pre neprítomnosť tlmočnice sa pojednávanie nemohlo vykonať riadne. Po doručení preložených dokladov okresnému súdu ustanovenou prekladateľkou 18. novembra 2019 bol okresný súd v ďalšom období absolútne nečinný.

17. Rámcovo je potrebné skonštatovať, že počas štyroch rokov prebiehajúceho súdneho konania sa vo veci uskutočnili dve pojednávania, pričom prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až po troch rokoch od doručenia žaloby okresnému súdu a druhé pojednávanie bolo neúspešné pre neprítomnosť tlmočníka. Aj pri zohľadnení cudzieho prvku v danom konaní malo byť konanie vedené takým spôsobom, aby vo veci samej bolo už meritórne rozhodnuté, čo sa dosiaľ, teda ani po viac ako 4 rokoch prebiehajúceho konania, nestalo.

18. Argumentáciu okresného súdu vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti o dlhodobej značnej pracovnej vyťažnosti a nedostatočnom personálnom obsadení nemohol ústavný súd, poukazujúc na svoju štandardnú judikatúru (napr. I. ÚS 38/03, III. ÚS 155/2010), uznať, pretože námietka neprimeraného zaťaženia pri vybavovaní agendy nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99, III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadala o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

19. Ústavný súd vzal pri posudzovaní postupu okresného súdu do úvahy aj všeobecne známu skutočnosť, že mimoriadne opatrenia proti šíreniu ochorenia COVID-19 ovplyvnili aj riadnu činnosť všeobecných súdov v priebehu prevažnej časti roku 2020, avšak obdobia nečinnosti okresného súdu vo veci sťažovateľky sa vzťahovali v podstatnej časti aj na obdobie predchádzajúce tejto mimoriadnej situácii.

20. Ústavný súd nemohol vzhľadom na doterajšiu dĺžku namietaného konania, predmet sporu, jeho význam pre sťažovateľku považovať postup okresného súdu za súladný so základným právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, preto vyslovil, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

IV.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

21. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

22. Ústavný súd v nadväznosti na svoje zistenia prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

23. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

24. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

25. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia zohľadnil svoju stabilnú judikatúru (napr. IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 63/2020, IV. ÚS 109/2020, IV. ÚS 287/2020, IV. ÚS 313/2020), ako aj skutočnosť, že sťažovateľka môže pociťovať právnu neistotu spôsobenú prieťahovým postupom okresného súdu.

26. Sťažovateľka si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 eur. Ústavný súd považoval uplatnenú sumu za neprimeranú, a preto priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia zohľadnil svoju stabilnú judikatúru (napr. IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 63/2020, IV. ÚS 109/2020, IV. ÚS 287/2020, IV. ÚS 313/2020), berúc do úvahy najmä povahu veci a postup okresného súdu poznačený zbytočnými prieťahmi ovplyvnenými však aj cudzím prvkom sťažujúcim priebeh konania, rovnako ako pandemickú situáciu, ktorá nastala. Prevyšujúcej časti jej ústavnej sťažnosti týkajúcej sa finančného zadosťučinenia teda ústavný súd nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

V.

Trovy konania

27. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

28. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

29. Sťažovateľka si uplatnila náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním právnu zástupkyňou, vo výške 384,08 eur za dva úkony právnej služby.

30. Ústavný súd priznal právnej zástupkyňi sťažovateľky náhradu trov konania v sume 384,08 eur v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za 2 úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej

služby v sume 181,17 eur (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 10,87 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za dva úkony právnej služby patrí sťažovateľke náhrada trov konania vo výške 384,08 eur.

31. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

32. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezou uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2021

Libor Duľa
predseda senátu